Redacțiunea, Administrațiunea, și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele Birouri de anunciuri: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik, J. Dannebcr*, în Budapesta: *A. V. Goldberger, Eckstein Bernat*: în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann.*
Prețul inserțiunilor: o seriă garmond pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. seu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LVIII.

„Gazeta" iese în fiă-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 francĭ.
Se prenumĕră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare, Tĕrgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 259. Brașov, Mercurĭ-Joi, 23 Noemvre (5 Decemvre) 1895.

Nu-i pot ierta.

Din incidentul morții contelui Taaffe care a fost de repețite-orĭ ministru și în urmă a stat patru-spre-ḑece anĭ în fruntea guvernului austriac, tóte foile din monarchiă, ba și foile din Germania se pronunță asupra activității lui politice și a resultatelor ei.

In Austria foile liberale germane condamnă era lui Taaffe, ḑicênd, că ea a fost îndreptată în contra vieței naționale și politice a Germanilor austriacĭ și că a servit numai tendințelor de slavisare a țĕrilor boeme și a Carnioliei.

In deplin acord cu organele centraliștilor germanĭ din Austria sunt și foile liberale din Germania.

Nu-i vor ierta nicĭ-odată suprematiștii germanĭ lui Taaffe, că el a avut seriósa intențiune sĕ împace pe Cehii Boemiei și pe ceilalțĭ Slavĭ ai imperiului. Deja programul, cu care Taaffe a venit la guvern în 1879, li-a displăcut, fiind-că el a declarat ca scop al sĕu împăcarea naționalităților.

Nu mai puțin au fost mâniațĭ pe el pentru acéstă suprematiștii maghiarĭ, carĭ o spuneau fără încunjur, că se tem ca nu cumva „sistemul de împăcare" a lui Taaffe sĕ încurageze naționalitățile din statul ungar în resistența lor și într'o ḑi sĕ se găséscă și aicĭ imitatorĭ a acestei politice „funeste" și periculóse pentru suprematia maghiară.

Astăḑĭ organul guvernului unguresc găsesce, că sistemul lui Taaffe a adus cu sine: „înăsprirea certelor dintre popóre, încuragiarea agresiunei slavice, deslănțuirea tuturor patimelor sociale, slăbirea parlamentarismului, întărirea acelui joc conservativ, care încurageză anarchia, discreditarea principiului de guvernemênt etc. etc.

Nu-i pot ierta dér nicĭ Ungurii lui Taaffe, că a avut, cum ḑic ei, „veleitățĭ federalistice", cu alte cuvinte a căutat sĕ domoléscă furia centralisătóre a elementului german, care voia sĕ împartă cu ei suprematia în monarchia dualistă; nu i-o pot ierta, deși de altă parte recunosc, că Taaffe a fost un aderent credincios al ordinei dualistice și amic al Ungariei.

In adevĕr rĕposatul conte Taaffe n'a avut nicĭ veleitățĭ federaliste, nicĭ n'a voit sĕ învrăjbéscă popórele Austriei și sĕ deslănțuiéscă patimele, ci ceea ce a voit a fost din contră tocmai împăcarea prin domolirea patimelor. Și întru câtva i-a și succes a face ca prejudițiile naționale și poftele de asuprire politică ale centraliștilor germanĭ sĕ fiă înfrânte și astfel sĕ fiă mai scutite popórele negermane din imperiu. Dér cu centralismul tot n'a putut'o rupe nicĭ el, n'a fost în stare sĕ resolve nicĭ el problema națională, ci se purta cu speranța deșértă, că cu timpul îi va succede de a străforma partidele naționale în partide politice.

De aceea nicĭ Slavii Austriei nu pot fi mulțumițĭ cu resultatele regimelui de 14 anĭ al lui Taaffe, însĕ ei au sĕ-i mulțuméscă totușĭ fórte mult, mai cu sémă Cehii, pentru-că acest regim i-a luat în scut fața cu nisuințele suprematiste ale contrarilor lor și a căutat cât a putut sĕ realiseze principiul egalei îndreptățirĭ naționale față cu ei.

Tocmai printr'asta și-a atras însĕ Taaffe ura suprematiștilor germanĭ și maghiarĭ, carĭ îl învinuiau, că vrea sĕ „slaviseze" Austria.

Față cu acéstă învinuire susține organul catolic „Germania" din Berlin, că tocmai acela a fost meritul cel mai mare al lui Taaffe, că prin politica lui a împiedecat, ca dușmănia dintre naționalitățĭ s'ajungă la estrem, ca sĕ nu mai fiă speranță de-o împăcare între ele.

Décă vom întreba însĕ ce înrîurință a avut sistemul de împăcare al lui Taaffe asupra situațiunei politice a Românilor din Bucovina, nu vom puté ajunge la un rĕspuns favorabil nicĭ într'o privință.

Póte sĕ pórte vina și Românii bucovinenĭ înșișĭ, că n'au sciut sĕ se foloséscă cu succes de situația, ce li-o oferea faptul, că regimul Taaffe inscrisese pe drapelul sĕu împăcarea naționalităților. Dér nu vorbesce nicĭ în favórea acestui regim, când organul Românilor bucovinenĭ vine și constată aḑĭ cu durere, că de vr'o 20 de anĭ încóce situația politică a acestora din urmă devine din ce în ce mai rea.

Și aicĭ s'a dovedit, că, după politica tradițională austriacă, în Bucovina regimul Taaffe a lăsat sĕ mérgă lucrurile așa cum au mers, nu și-a bătut mult capul de a face dreptate Românilor, décă aceștia n'au sciut sĕ lucreze așa ca sĕ'l constringă de a le da mai mare atențiune. Și cine scie décă nu le-ar fi succes și celor vr'o câțĭ-va deputațĭ românĭ bucovinenĭ acésta, numai sĕ fi fost decișĭ și solidarĭ în acțiunile lor.

CRONICA POLITICĂ.

— 22 Noemvre.

Ministrul de interne a dat o ordinațiune curiósă cu privire la **ținuta părților, carĭ încheiă căsĕtoriă civilă.** Ministrul ordonă adecă, ca persónele, carĭ iau parte la încheiarea căsĕtoriei civile sĕ fiă *îmbrăcate în vestminte corespunḑĕtóre actului sĕrbătoresc*, tocmai precum le este prescris și purtătorilor de matricule; dér nu este permis, ca autoritățile civile sĕ facă în privința acésta prea marĭ pretensiunĭ, așa d. e. sĕ pretindă ca mirésa sĕ apară cu cununa de mirésă pe cap séu sĕ pórte embleme, prescrise la căsĕtoria bisericéscă. Mai departe oficiantul civil nu póte pretinde, ca mirii sĕ fiă însoțițĭ de convoiul de nuntă.

*

Ḑiarul „*Pest.-Ll.*" anunță, că cercurile opoziționale au de gând sĕ protesteze contra îmulțirei personalului de **funcționarĭ în ministerul presidial.** Numitul ḑiar spune, că personalul a trebuit sĕ fiă îmulțit din causa, că ministerul de presidiu se ocupă acuma mai amĕnunțit cu cestiunĭ sociale, mai ales însĕ cu *cestiunea naționalităților*; și că ministrul-președinte are sĕ dea direcțiunea pentru atitudinea, pe care au de a-o lua față cu aceste cestiunĭ și celelalte ministerii. Decĭ pentru-ca acéstă ingerință sĕ se esersiteze în mod sistematic, personalul din ministerul presidial a trebuit sĕ fiă îmulțit.

*

Ḑiarul engles „*Daily Cronicle*" publică mai ḑilele trecute un plan pentru **împărțirea Turciei,** proiectat de *Stevenson*, presidentul asociațiunei anglo-armenescĭ și membru în camera deputaților. Conform acestui plan imperiul otoman ar fi a-se împărți în următorul mod: Asia mică, dela țĕrmurul mărei negre până la Taurus și în Vest până la Halys sĕ cadă *Rusiei*, cealaltă parte din Asia mică, *Austriei*; Smyrna este un legat pentru *Grecia*, asemenea și Creta și Cipru; vechiul teritor al regatului Cilicia sĕ fiă schimbat într'un *principat independent armenesc*; Siria sĕ se dea *Franciei*, Tripolis *Italiei*, Arabia și Egipetul *Angliei*; *Constantinopolul* și un teritor împrejur de 24 mile englese sĕ fiă oraș liber stătător sub garanța Europei și fiind administrat de o comisiune internațională de 7 membri ai marilor puterĭ și a Elveției; ținutul dintre Bulgaria și marea marmoră sĕ se dea *Bulgariei*; Salonichi și peninsula Chalcidi a *Greciei*, teritorul dintre Serbia și Montenegro, *Serbiei*; și *Italia* sĕ ocupe Albania. Planul acesta al lui Stevenson a fost aspru combătut din partea lui *Sir Ch. Dilke*, fost secretar de stat. Intr'o vorbire ținută de Dilke cu privire la resolvarea cestiunei orientale, acesta declară că o împărțire a Turciei *n'ar fi în interesul Angliei.* Cu tóte acestea însĕ Dilke susține, că posiția Angliei și Egipet *trebue legalisată*, că Anglia ar trebui sĕ *ocupe Arabia și valea dintre Eufrat și Tigris.* Decĭ se vede că în ultima analisă și Dilke nu voiesce alta decât împărțirea Turciei, numai într'altă formă.

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

Caracterul zălogit.

Narațiune, de *Ceh Svatopluk.*

De obiceiu scriitorii sufer de greșala, că spun câte tóte despre eroul lor din ceea-ce nu este însĕmnat și esențial. Nu voesc sĕ cad și eu în acéstă greșală, și înainte de-a zugrăvi starea sufletéscă a eroului meu, vĕ voiŭ arăta — punga lui.

Poftițĭ a privi în ea! Nu se află în tr'ênsa — nimic. Cască de golătate. Inzadar căutăm în ea, înzadar îi întórcem fundul, nu cade dintr'ênsa nicĭ măcar o lăscae de milă. Intr'adevĕr, tristă stare, căcĭ pungile au misiunea, ca mereu sĕ fiă pline și sănĕtóse.

Acum pot sĕ mĕ 'ntorc la descrierea persónei, cu care voiŭ isprăvi fórte curênd. Dealtmintrelea punga gólă a tradat în de ajuns, că proprietarul ei nu póte fi decât un om tînĕr, de statură sveltă și regulată, a cărui față e palidă, ochii îi sunt visătorĭ și vinețĭ, și care în momentul de față îșĭ sfarmă creerii cu problema esistenței orĭ neesistenței. Pe buza lui se furișéză un surîs amar și din pieptul sĕu isbucnesce un suspin greu. De altfel pórtă pe cap o căciuliță de nópte, în picióre ghete rupte și în gură o lulea grozav de lungă. Verigile sure-vinețiĭ de fum se desemnéză în aer, ca nisce șerpĭ, și apoi se împrăștie ca speranțele și fantasiile. O, acéstă figură caprițiósă, disparentă, nestatornică de fum representă fórte potrivit zădărnicia, nimicĭnicia și durata scurtă a vieții omenescĭ. Când luléua se stinge, în inima tînĕrului meu erou se deștéptă amărăciune fără de sfîrșit.

Ce miseriă e și viéța lui... Zîna tristă a amurgului îșĭ întinde vĕlul prin odaia lui. Umbra se îndésă tot mai mult în jurul sĕu. Ah, ce odaiă neplăcută. Numai golătate, numai sărăcie. Dulapul de vestminte a devenit de prisos de câte-va ḑile. Scie Dumneḑeu, când va mai fi lipsă de el. Și patul e pustiu, rece. Etagerul de cărțĭ încă stă în odaiă numai în chip de batjocură. Nu se află în el nicĭ măcar o carte. Ele au peregrinat una după alta la anticuar. Totul e gol și din unghiețele odăii mutra hidósă a miseriei se strîmbă către el. O, miseria îi este tovarășă fidelă, însoțitóre statornică deja din copilăriă. Ea niciĭ nu-l va părăsì vre-odată. Fața ei urîtă pare că i-ar ḑice:

— Tu eștĭ copilul meu. Toțĭ te-au, părăsit, draga ta te-a batjocorit, eu însĕ îțĭ rĕmân fidelă și nu mĕ urnesc de lângă tine.

Din mâna lui ostenită cade luléua, surîsul amar îi sbóră de pe buze și ochii i-se închid...

Bătae ușóră la ușă îl turbură din somn. Alfred se treḑesce spăriat. Sĕ deschidă, orĭ nu ușa? De sigur, că bate vre-un muritor rătăcit. Cacĭ cine altul ar veni la el? Cunoscuții lui? Aceștia sunt ca paserile călĕtóre, carĭ nu iubesc decât regiunĭ favorabile. Décă cerul se înoréză, sórele e moros și flórea veștejesce, ele încă sbóră de acolo. Cunoscuții nu iubesc pe ómenii triștĭ și pungile góle. De-altmintrelea, în numele lui Dumneḑeu, el deschide ușa și dă intrare visitatorului necunoscut.

In odae întră un om mic.

— Haine vechĭ, sdrențe d-le — strigă el cu glas ascuțit și repulsiv. — Aron plătesce bine, fórte bine.

Alfred surîse amar.

— N'am nimic, ḑise el în fine.

Credea, că dup'acéstă mărturisire se va scăpa îndată de jidan. Acesta însĕ nu eșì din odaiă și cu voce subțire și dată pe nas, rĕspunse:

— Póte se vor afla ceva bagatele Ghete vechĭ, cărțĭ vechĭ... Aron cumpĕră orĭ-ce, orĭ-ce, orĭ-ce...

— Scotocesce-mĭ dulapul; décă afli ceva fiă al tĕu...

— Intr'adevĕr nimic.... Admirabilă stare... Aicĭ au măturat fundamental. Pagubă, pagubă, tinere. Aron plătesce bine, plătesce strălucit.

De sub caftanul sĕu murdar scóse o pungă de piele. Galbenii mulțĭ vorbiau atât de seducător, ca cântecul Sirenelor. Om sĕ fiă, pe care acéstă musică sublimă sĕ nu-l ia de pe picióre.

Alfred tremură. Ochii lui priviau cu poftă răpitóre la punga murdară, care ascundea tocmai acea, în ce el tot-déuna a suferit lipsă: banĭ, banĭ, banĭ! Pe fața jidanului scăpără satisfacțiunea, și espresia disprețului. Ținea punga sus, o scutura cu mânile lui sbîrcite și mereu flecăria:

Nicolae II şi Pobedonosew.

Dintr'o corespondenţă din Petersburg a diarului *„Neue Freie Presse“* estragem următórele părţĭ interesante:

S'a remarcat mult, că în dilele de înainte şi după nascerea marei ducese *Olga Nicolaewna*, *Pobedonosew*, procurorul sântului Sinod, a fost de fórte multe orĭ la *Zarskoje Selo.* Se scie acum ce s'a tratat acolo. Dér cei mai îndrăsneţĭ şi plinĭ de fantasiă cronicarĭ nu ar fi aşteptat nicĭ măcar în vis ceea ce s'a făcut acolo.

Pobedonosew a adresat d-lui *Goremykin*, noul ministru al internelor, o scrisóre cu următorul conţinut:

„De óre-ce contopirea regiunilor de la fruntarii — Polonia şi regiunea baltică — cu inima şi sîmburele Rusiei sĕ sĕvêrşesce în mod mulţumitor, şi biserica ortodoxă se desvoltă în mod tot atât de îmbucurător, nu mai e nevoiă, în părţile acestea, de mĕsurĭ esceptionale, şi ministerul de interne se póte scuti pe viitor de ele“.

Acésta e tocmai contrariul de ceea ce spunea până acum Pobedonosew în rapórtele sale anuale; tot-d'auna se plângea cât de puţin temeiŭ a găsit biserica drept credinciósă în regiunea de la fruntarii, tot-d'auna recomanda ca sĕ se facă tot posibilul pentru a rĕspândi acolo credinţa bisericei naţionale. Şi de-odată acéstă schimbare radicală!

Numai cine cunósce istoria acestei lupte póte mĕsura întréga importanţă a scrisórei lui Pobedonosew. Din iniţiativa sa propriă, Pobedonosew nu a scris aceste cuvinte, ci ele i-au fost dictate, şi represintă o manifestaţiă necondiţionată şi neîndoiósă a voinţei Ţarului. Mai mult încă! Cine cunósce posiţia, ce avea Pobedonosew faţă cu repausatul Ţar Alexandru III, către care procurorul Sinodului nu se purta ca un sfetnic, ci ca un tată, şi pe care îl predomina aprópe, va sci sĕ aprecieze, ce presiune a fost necesară pentru a hotărî pe Pobedonosew la o aşa retragere.

Că Ţarul Nicolae II póte găsi cuvinte energice când vrea sĕ i-se cunóscă bine părerea, s'a constatat cu ocasia cuvintelor adresate deputaţiunei Zemstovului din Twer, vorbind de „visurĭ absurde“. Se susţine decĭ cu multă dreptate, că manifestaţia acésta a lui Pobedonosew şi prin urmare a Ţarului este cea mai însemnată de la urcarea pe Tron a actualului Ţar, că însemnéză o eră nouĕ, că e întroducerea unui sistem de guvernământ nu liberal, dér moderat şi tolerant.

Observatorĭ atenţĭ au putut constata deja de câtă-va vreme, că vêntul suflă din altă direcţiă. Şi, ca tot-d'auna, lumea se întrébă la Petersburg: cine va fi fost persóna influentă, care a contribuit la schimbarea de vederĭ a Ţarului. Unii cred, că este prinţul Uchtomsky, care se ocupă în ministerul cultelor, cu afacerile eterodocşilor, şi-şĭ va fi format o convingere favorabilă despre aceştia; alţii pun cunoscuta întrebare: Où est la femme?

Tóte acestea însĕ sunt de secundă importanţă faţă cu faptul însemnat, că în cercul cel mai înalt s'a făcut o schimbare în spre bine. Pentru dilele acestea toţĭ guvernatorii generalĭ ai imperiului au fost chiămaţĭ la Petersburg. Se aştéptă multe cu prilejul acesta. Pare că Ţarul vrea sĕ realiseze făgăduiala din discursul tronului de a fi „un bun domnitor pentru toţĭ supuşii sĕi credincioşĭ“.

Reuniunea femeilor române.

Braşov, Noemvre 1895.

(F i n e.)

După cetirea şi desbaterea raportului general, urméză la ordinea dilei raportul cassei, presentat de d-na casieriţă *Elena Săbădeanu.* După acest raport, averea reuniunei cu finea lui Oct. a. c. a fost:

In obligaţiunĭ private 4040 fl. 91 cr., în hârtii de stat 24,680 fl. 7 cr., Casa reuniunei 10,000 fl., O cassă de fier 125 fl., depuşĭ cu libel la „Albina“ 1192 fl. 40 cr., Subvenţiune anticipată Internatului 550 fl. Total 40,588 fl. 45 cr.

Averea acésta, pusă în faţă cu averea constatată la finea anului $189^3/_4$ în sumă de 39,076 fl. 55 cr. arată *un spor de 1511 fl. şi 90 cr.* Acest spor provine din 965 fl. 75 cr., care din venitele reuniunei s'a adaus la capital şi 545 fl. 95 cr., care provine din urcarea hârtiilor de valóre.

Venitele reuniunei în decursul a. espirat au fost: Dela oblig. private 243 fl. 62 cr., Dela efecte 1185 fl. 55 cr., Chiria casei 800 fl. Interese capitalisate 35 fl. 82 cr. Taxele membrilor 120 fl. Dela casa de păstrare 50 fl., Venitul net al balului 115 fl. 24 cr. Tóte venitele 2550 fl. 23 cr.

Cheltuelile reuniunei au fost: Subvenţiunea Int. orf. 1150 fl., onorariul secretarului 100 fl., serviciul 35 fl., dajdia 246 fl. 83 cr.; asigurarea casei 9 fl. 70 cr.; spese estra-ordinare 29 fl. 39 cr.; reparaturĭ la casă 14 fl. 32 cr.; adaus la capital 965 fl. 79 cr. Suma cheltuelilor au fost 2550 fl. 23 cr.

A urmat la ordinea dilei raportul despre socotelile Internatului-orfelinat. Din acest raport se vede, că în acest institut în a. scl. $189^4/_5$ au fost 30 de eleve, dintre carĭ 20 cu plată, 4 bursiere şi 6 orfeline.

Venitele au fost: Subvenţiunea reuniunei 1150 fl.; donaţiunea „Albinei“ 200 fl.; donaţĭ dela C. G. Iohanit 100 fl.; interese dela un bon 24 fl. 15 cr.; interese capitalisate 15 fl. 28 cr.; taxe dela eleve 2434 fl.; economii din a. trecut 286 fl. 63 cr. Suma venitelor a fost de 4210 fl. 6 cr.

Spese: Onorarul directórei 300 fl.; onorarul suplentei 150 fl.; onorarul pedagogei 300 fl.; chiria casei 500 fl.; menagiul 1856 fl. 49 cr.; lemne 151 fl. 5 cr.; Imbrăcăminte la orf. 210 fl. 41 cr.; Taxă pentru apă 7 fl. 50 cr.; contul urloier. 12 fl. 10 cr.; onor. doctorului 30 fl.; dif. reparaturĭ 44 fl. 41 cr.; dif. obiecte cumpăr. 47 fl. 82 cr.; Simbria servitórei 50 fl; Tipăriturĭ 4 fl. 50 cr.; Publicaţiunĭ 5 fl. 60 cr.; Banĭ depuşĭ la „Albina“ 540 fl. 18 cr.; Averea Internatului orfelinat este astădĭ în banĭ gata 540 fl. 18 cr.; Mobiliar şi rechisite 1045 fl. 16 cr.; Cărţĭ în bibliotecă 20 fl.; Efecte 452 fl. 43 cr.; Taxe restante dela eleve 154 fl. Averea totală 2211 fl. 77 cr.

In fine d-na cassieriţă face adunării împărtăşirea, că reuniunea nóstră are în păstrare din a. 1874 suma de 50 fl. dela şcóla de fete din Abrud, care sumă a fost depusă la cassa de păstrare din loc şi capitalisându-se mereu, a ajuns la cifra de 131 fl. 15 cr., decĭ face propunerea, ca suma acésta sĕ se administreze la destinaţiunea ei, deóre-ce în Abrud este o reuniune de femei şi o şcólă de fete.

Adunarea generală, audind acéstă împărtăşire, imputernicesce comitetul a-se informa cine e în drept a primi acéstă sumă, şi după primirea informaţiunilor de lipsă sĕ administreze paralele la locul competent.

După acésta actuarul cetesce raportul comisiunei alésă de adunarea generală precedentă şi însărcinată cu revisiunea socotelelor reuniunei şi a internatului orfelinat subscris de d-nele Lucia Bologa si Eugenia Zănescu şi de d-nii Valeriu Bologa şi George Zănescu. Prin acest raport se constată, că comisiunea s'a întrunit în 29 Oct. a. c. în casele d-nei casieriţe Elena Săbădeanu, a revidat socotelile purtate şi efectele, în carĭ este depusă averea reuniunei şi a internatului, şi că le-a aflat pe tóte în cea mai bună ordine. Decĭ propune a-se vota mulţămită protocolară comitetului şi în special d-nei preşedintă şi cassieriţe pentru activitatea desvoltată în interesul reuniunei.

Adunarea generală ia cu plăcere la cunoscinţă acest raport şi dă comitetului absolutoriu cu privire la cestiunea afacerilor în anul administrativ 1894/5.

Urméză la ordinea dilei desbaterea proiectului de buget al reuniunei pe anul 1895/6, care arată la venite 2404 fl. 17 cr. şi la spese 1618 fl. 52 cr., decĭ rĕmân un prisos de 785 fl. 65 cr. destinat pentru capitalisare.

După aceea actuarul cetesce bugetul internatului orfelinat pentru a. 1895/6, care se primesce întocmai cum a fost propus de comitet, şi anume cu 5276 fl. 18 fl. la venite şi cu 4405 fl. la cheltuelĭ, aşa că resultă un plus din venite de 871 fl. 18 cr. După aceea adunarea generală alege o comisiune de 3 pentru revisiunea socotelilor a. 1895/6 în persónele dómnelor Ana Petrescu, Maria Oncioiu şi Maria Burduloiu, şi de verificătóre a protocolului se designéză d-le Zoe Damian şi Aurelia Chifa.

La ultimul punct al ordinei dilei „propunerĭ de sine stătătóre“, d-na Catinca Puşcariu — ţinênd cont de unele observărĭ făcute cu ocasiunea desbaterii raportului general de d-na Catinca Bârsan, că încăperile localului, în care este aşedat internatul orfelinat, nu sunt suficiente pentru numĕrul cel mare de 38 de eleve — propune, ca adunarea generală sĕ autoriseze comitetul, ca acesta în cas de lipsă sĕ îngrijéscă de un local mai spaţios şi mai corĕspundĕtor şi, ivindu-se în causa acésta o diferinţă în buget, care nu s'ar puté acoperi din venitele Internatului, acéstă diferenţă sĕ se acopere până la suma de 200 fl. din bugetul reuniunei.

Económa reuniunei în decursul discuţiunei dă esplicarea, că comitetul a consultat în privinţa numĕrului elevelor, carĭ se pot primi în localităţile actuale, pe doctorul internatului, şi că acesta s'a pronunţat că se pot primi până la 40 eleve; arată tot-odată d-lor, că starea sanitară a fetiţelor din Internat, atât în a. şcol. trecut, cât şi în anul present e deplin mulţămitóre.

Adunarea generală decide a da autorisaţiunea comitetului, ca în cas de lipsă sĕ pótă angaja un loc mai spaţios, în care sĕ se pótă primi un numĕr şi mai mare de eleve. Pentru scopul acesta votéză pentru casul, când s'ar ivi o diferenţă la buget, pe care venitele internatului nu ar puté-o acoperi, suma până la 200 fl. din venitele reuniunei.

Primindu-se decĭ propunerea d-nei Catinca Puşcariu fără nicĭ o modificare, şi terminându-se ordinea dilei, preşedinta declară adunarea de închisă.

Raport.

SCIRILE DILEI.

— (22) Noemvre.

Din Rêşnov ni-se comunică, că erĭ era sĕ se facă acolo alegerea de membri în representanţa comunală. Se luaseră tóte mĕsurile posibile, ca alegerea sĕ reuşéscă în defavorul Românilor, carĭ în acéstă comună sunt în majoritate faţă cu locuitorii Saşĭ. Mulţĭ dintre Românĭ au fost, se vede, intenţionat lăsaţĭ afară din lista alegĕtorilor, ér culmea neîndreptăţirilor fusese reservată pentru dioa de erĭ, când se fixase terminul pentru alegere cu desconsiderarea totală a legei şi fără ca Românilor sĕ li-se fi publicat măcar dioa alegerei la timpul şi în modul obicĭnuit. Procederea acésta a produs mare indignare între locuitorii românĭ, carĭ sub conducerea vrednicului paroch *Hamsea* se predentară de timpuriu la locul de alegere şi protestară cu bărbăţiă, aşa că partea contrară a *fost silită în fine sĕ cedeze şi sĕ amâne alegerea.* Acest succes, datorit după cum ni-se scrie, energicei intrevenirĭ a d-lui paroch Hamsea, a produs mare mulţumire şi încuragiare între Românĭ.

—o—

Imormêntarea contelui Taaffe s'a sĕvîrşit alaltăerĭ în Ellischau cu mare pompă. Majestatea sa a fost representat prin adjutantul general, conte Paar. Au asistat la îmormêntare ministrul-preşedinte conte Badeni, guvernorul Boemiei conte Thun, mareşalul tĕrii prinţul Lobkowitz etc. Cosciugul a fost aşedat în cripta familiară. Rĕposatul conte Taaffe a designat în testamentul sĕu pe fostul ministru de finanţe Dr. Emil Steinbach ca tutor al fiiului sĕu, conte Henric Taaffe. Tinĕrul conte, care s'a ocupat cu publicistica şi de present studiéză jura în Graz, se dice, că va scóte la ivélă memoriile tatălui sĕu.

—o—

Diar oprit. Ministrul de interne ungar a oprit intrarea în Ungaria, şi ministrul de comerciŭ a detras debitul postal diarului *„Mesagerul naţional“* din Bucurescĭ, care, după cum se scie, este redactat de d-l Roberto Fava.

—o—

Serata literară musicală a tinerimii universitare române din Budapesta ni-se scrie, că a succes strălucit atât în privinţa morală, cât şi materială. Publicul român din Budapesta s'a presentat în numĕr imposant, şi a rĕmas fórte încântat de succes. Raport special vom publica.

—o—

Director la gimnasiul gr. or. din Sucéva a fost numit profesorul dela gimnasiul c. r. din Cernăuţĭ, d-l Ştefan de *Repta.*

—o—

Societatea filarmonică din loc va da Vinerĭ în 6 c. în sala de concerte primul sĕu concert ordinar din ĕst an, cu concursul musicei orăşenescĭ şi sub direcţiunea d-lui Anton Brandner. Programul: 1. E. Humperdink: Preludiu la opera „Hänsel şi Gretel“; 2. Vieuxtemps: Concert de Violină A.-moll; 3. Schubert: Symphonia H.-moll; 4. Schubert-Liszt: Marş în C.-dur. Inceputul la 8 óre séra.

România agricolă.

XII. Pădurile.

Am arĕtat mai sus cestiunea stărei deplorabile a pădurilor. O sta-

---

— Aron cumpĕră orĭ-ce, orĭ-ce.

— Dór' vedĭ, că n'am nimic, murmură Alfred furios.

— Ei, pentru asta nu trebue sĕ scuipĭ îndată foc. Domnul are ceva, pentru-care Aron ar da sumuliţă frumósă.

— Jidane, sĕ nu mĕ înşelĭ, că te svêntur din odaie, de nu te mai oprescĭ până — la iad,

— Aron scie, ce vorbesce, rĕspunse jidanul c'o umilinţă scârbósă. Domnul are o rară comóră. Iţĭ dau pentru ea cât poftescĭ.

In timpul cât vorbia, cu degetele lui încârligate scotocia în pungă. Alfred urmăria cu ochĭ schinteiătorĭ fiă-care mişcare a jidanului şi cu glas înecat de iritaţiă îl îndémnă:

— Vorbesce déră. Care este acea mare comóră, pentru care mĭ-ai da orĭ-ce preţ?

Jidanul păşi mai aprópe şi şopti în urechia tinĕrului:

— *Caracterul.*

Cu ochĭ marĭ deschişĭ Alfred privi mirat la jidan:

— Ai nebunit, omule?

Jidanul repăşi.

— Aşa se vede, că Domnul se miră fórte mult. Ei, Aron cumpĕră orĭ-ce: vestminte purtate, sentiment de pudóre, cort sdrenţos, caracter curat, şuviţă de per, talent, onóre nepătată, c'un cuvênt: orĭ-ce. Aron cumpĕră întrégă lumea. De ce n'ar cumpĕra şi caracter? Caracterul e fórte rar adĭ, şi de aceea e avere fórte preţiósă. Om fără caracter cresce pe tótă tufa....

Alfred privi înfiorat la jidan.

Tocmai apunea sórele. Radele din urmă scăldau figura jidanului c'o lumină ispititóre. Punga din mâna lui înota în splendóre purpuriă. Pĕrul lui sburlit şi barba neîngrijită străluceau în lumina sórelui apunĕtor, de par'că erau ţesute numai din fire de aur. Din creţele caftanului luneca aur şi ochii îi străluciau ca doi galbenĭ nou bătuţĭ. Lui Alfred i-se părea, că are înainte-i pe demonul aurului, care cu faţă plină de bucuriă privesce jertfa lui, ce se sbate, şi abia póte aştepta, sĕ se arunce asupră-i şi sĕ-i sugă sângele. . .

. . . .

(Va urma).

tistică și publicațiune oficiósă a pădurilor, despre întinderea lor și distribuțiunea specielor nu esistă. Din bětrânĭ și istoricĭ am audit, că România a fost fórte bogată în pădurĭ și în special în pădurĭ de stejar, și afirmațiunea acésta o repetăm și noi dilnic, fără a ne da sémă, décă corěspunde realității și adevěrului, orĭ nu. Afară de sin-amăgirea cu bogăția pădurilor, alta nu avem.

Am arětat starea și halul, în care au ajuns pădurile, și efectele acelei devastațiunĭ fără de nicĭ un rost. Arendașii tindeau în continuu la arendarea de moșii cu pădurĭ, ca sě le pótă pășuna și defrișa séu islăzui, fiind-că nimic nu-i împedeca în acéstă procedere séu tendință barbară a lor. Apoi antreprisa și esploatarea de pădurĭ se consideră ca primul pas pentru a-șĭ face stare și pentru ca din funcționar și cârciumar sě ajungă la arenda de moșii. De aceea se găsesc atâțĭ arendașĭ de moșii, carĭ sunt tot-odată și esploatatori de pădurĭ.

Câteva espertise făcute pe la esploatatorii de pădurĭ, fabricĭ de cherestea și negustorĭ de lemne mě puseră în posiția de-a cunósce de aprópe nu numai starea și producțiunea de lemne ale pădurilor, ci și mișcarea și valórea traficului de cherestea.

România posede astădĭ din faimósele pădurĭ și codrii secularĭ încă nisce pădurĭ cu lemne de foc, mai puțin, decât mediocre. Lemne de folos și de construcțiă se mai găsesc puține, colo sus la munte, unde cârciumarul n'a putut ajunge. Traficul și negoțul cu lemne din țěrĭ, și ca capital și ca spirit industrial, este mai mult în mâna streinilor, decât a celor indigenĭ. Traficul mare de lemne pe Bistrița se face cu plutele, ce scobor din Bucovina, ér pe Lotac și Olt de către fruntariile Transilvaniei.

Firme comerciale române ca esploatatóre sistematice de pădurĭ sunt douě-trei și acelea conduse de strěinĭ. Esploatatorii indigenĭ de pădurĭ se ocupă numai cu esploatațiunea și producțiunea lemnelor de foc. Ca lucrărĭ de artă pentru debitarea și traficul de lemne din munte abia s'au făcut păn' acum 2—3 canale micĭ neînsěmnate, și 2 linii ferate particulare. Incolo nimic.

Muncitorii și personalul de serviciu atât pentru tăierea, cât și debitarea lemnului și fasonarea lui sunt streinii. Pentru tăierea și curățirea lemnului se aduc lucrătorĭ ambulanțĭ românĭ din Bucovina și din Maramureș, Huțulĭ din Bucovina Rutenĭ și litvanĭ din Galiția etc.

Ca lemn și specii de valóre câteva espertise făcute la fabrici de cheresteu în Moldova și câteva pe la negustorii de cherestea din Brăila, Galațĭ și Bucurescĭ mi-au dovedit, de altcum lucru cam cunoscut, că România are puțin lemn de reșinóse, și în special fórte puțin lemn de molid. Piesele cele mai frumóse, pentru tâmplăria fină, se aduc din Bucovina nefasonat, ca groșĭ și bune pe Bistrița, și fasonat se aduce peste Predeal și nefasonat pe Olt în măsură mai mică.

Lemn de valóre, lemn tare de stejar, România are puțin. Are însě ceva lemn de nuc. Lemn de stejar abia are pentru traverse. Și totușĭ se dicea, că în lemn de stejar stetea una din bogățiile vechĭ ale României. Sě vedem, cum stă cu acésta, ce este adevěrat și ce fantasie. Sě vedem adevěrul pur. Sě luăm una din cestiunile marĭ moderne, producțiunea și esportul de dóge, cu care Slavonia, Croația, Transilvania au făcut afacerĭ colosale, și produc actualmente dóge aprópe pentru lumea întrégă.

După posiția și situațiunea ei, România este limitrofă cu Transilvania, și are clima și solul similar cu al Slavoniei.

O eróre a unui coleg mě făcù sě mě ocup de-aprópe cu cestiunea acésta. Se depusese amanet la instituțiunea, la care ne aflăm, un numěr însěmnat de dóge pretinse de stejar din părțile Moldovei și dênsul făcuse espertisa fără a-șĭ da bine de sémă despre numěr, specie, calitate și valóre. Odată împrumutul realisat, denunțările curgeau din tóte părțile la direcțiune și consiliu. Eu fui trimis sě anchetez și constat starea lucrurilor, — nu numai numěrul, ci și calitatea și prețul esact al lor.

Nu mi-a fost greu de-a constata numěrul veritabil al dógelor. Din numěr lipsiau $^{1}/_{6}$ parte. Mai greu mi-a fost însě de-a constata calitatea și prețul. Pentru a constata prețul adevěrat, fui silit sě mě pun în contact direct cu toțĭ fabricanții de vase pentru vinurĭ, negustorii marĭ de dóge, și fabricanții de beuturĭ spirtuóse, ca sě věd, cum se vinde atare marfă și eventual, la cas de-a rěmâné asupra nóstră, cu ce preț le-am puté desface.

Ce sě vedĭ! Orĭ unde mě adresam către dogarii din orașele principale și centrale marĭ ale vinului, îmĭ cereau sě vadă mai întâi marfa. Amintind localitatea, unde ele se află, îmĭ diceau, că ele nu pot fi de stejar, adecă de gorun, ci numai de gârniță, la care în Moldova se mai dice și gârneță. In Moldova nu esistă gorun și dóge de gorun aprópe de loc, și cele ce se produc în țéră vin puține din Oltenia, dela Slatina.

(Va urma.)

O demonstrațiune a femeilor.

Mare sensațiă a produs în Viena o demonstrațiune, ce-a fost arangiată acolo din partea femeilor anti-semite. Se convocase un meeting al femeilor în sala unui otel din „Prater“, cu scopul de a-se înțelege, cum sě pótă încungiura mai bine pe comercianții jidanĭ cu ocasiunea cumpărărei lucrurilor trebuinciόse pentru Crăciun.

Au luat parte la meeting, după cum spun telegramele din Viena, ca la 3000 de persóne, dintre carĭ partea cea mai mare era alcătuită din neveste de-ale micilor comercianțĭ. In săptămêna trecută încă se convocase un asemenea meeting, dér a fost disolvat, pe cuvênt, că sala era prea mică față de mulțimea publicului adunat.

Aceeașĭ sórte a avut'o și meetingul acesta. El încă a fost disolvat de comisarul guvernial pe cuvênt, că acésta o recere siguranța publică. Cu ocasiunea disolvărei însě s'au petrecut scene caracteristice. Femeile au erupt în strigărĭ de: „Jos cu Jidanii!“ „Trăéscă Lueger!“ și au început sě sărute mânile și vestmintele lui Lueger, care încă era de față, așa că acesta abía s'a putut urca în trăsură.

După acésta mulțimea, constătătóre din vre-o 2000 persóne, în partea cea mai mare femei, plecară în rênd peste promenada Prater strigând mereu: „Jos cu Jidanii!“ „Trăéscă Lueger“. Demonstrantele trecură pe strada Prater, unde batjocureau și scuipau asupra tuturor Jidanilor, pe carĭ îi întêlniau. Când treceau pe lângă câte-o prăvăliă jidovéscă, ele scuipau în prăvăliă și strigau celor dinlăuntru: „Jos cu Jidanii!“

Mulțimea a trecut până la podul Aspern, unde o parte a fost împrăștiată de polițiștĭ, altă parte însě a trecut mai departe până la Stefansplatz, unde polițiștilor li-a succes în fine sě împrăștie pe demonstrante.

Soc etatea academică „Junimea“ din Cernăuțĭ.

In 25 Noemvre n. c. și-a ținut acéstă societate a tinerimei academice române din Cernăuțĭ adunarea generală. Raportul anual al comitetului, redactat de d-l președinte Dorimedont *Popovicĭ*, face constatărĭ fórte îmbucurătóre în privința avêntului, ce l'a luat Societatea. El începe cu următórea introducere:

De sub troianul letargiei, ce nu de mult acoperea câmpia românéscă, a rěsărit înainte de aprópe douě decenii o fragedă mlădiță, societatea academică „Junimea“.

Spiritul timpului de pe atuncĭ arată o vědită înclinațiune în spre separatism. Delăturarea acestui pericol, ce promova fățiș pierderea poporului nostru, întrunsce la anul 1878 tinerii academicĭ bucovinenĭ în sus numita corporațiune. Bravii academicĭ încep acum a-șĭ da semn de o viață nouă, tare în principii și entusiasmațĭ pentru scopurile impuse; formézá o stâncă, de care au sě se rumpă valurile dușmănóse.

Unițĭ în același întreg tinerii românĭ devin conscii de datorințele lor față de patrie, limbă și neam, și se prepară a-le împlini cu acuratețá și seriositate în lupta, ce îi aștéptă. Caracteriul nobil, ce'l primesc ei dela mama „Junimea“, onórea nepătată le înmânuézá o armă sigură, cu care vor fi în stare de a învinge nenuměratele obstacole, ce contravin dilnic intereselor nóstre.

Junimea recrutézá națiunei sale sentinele credinciόse, cresce tinerĭ românĭ în sensul recerințelor de față, căcĭ numai astfel crede ea a-se apropia de înălțimea chemării sale, ca fiică démnă a poporului, din care a eșit.

Parată a deveni victima opintirilor sale, Junimea în frunte cu comitetul ei a luptat în anul acesta pentru frumósele sale idealurĭ mai mult decât orĭ când. Nici o piedecă n'a fost atât de mare, încât ar fi putut sě resiste zelului înflăcărat de-a contribui din rěsputerĭ la întărirea simțului național.

Gloria străbună a fost farul luminos, stéua călăuză, care ni-a arătat calea adevěrată, pe care trebue sě pășiéscă Românul demn de gloriósele fapte ale strămoșilor sěi.

După acestea se arată, că societatea a aranjat în cursul anului mai multe întrunirĭ și petrecerĭ, ér la Câmpulung a arangiat pentru prima-dată o ședință festivă. Viéța internă a societății a luat o direcțiune mai salutară prin întroducerea unui coloqium regulamentar din istoria și literatura națională, obligător pentru membrii noi intrațĭ.

In cursul anului societatea a ținut o adunare generală ordinară, una extra-ordinară, mai multe întrunirĭ sociale, 7 ședințe literare etc. Averea totală a societății: 3363 fl. 94 cr. Membri ordinarĭ (stud.) 52.

Vocĭ din public.*)

Domnule Redactor!

In numěrul 258 a. c. al diarului, ce redigeațĭ, d-l protopop titular Vasile Voina află de bine a da nisce lungĭ deslușirĭ asupra unui incident obvenit între mine și d-lui în séra de 27 Noemvre a. c. In aceste deslușirĭ d-l Voina presentă tótă afacerea astfel, ca și cum eu l'așĭ fi atacat, ér d-sa s'ar fi aflat numai în „legitimă apěrare“. Acéstă înfățișare a cestiunii e falsă. Constat, că între mine și d-l protopop Vasile Voina în séra amintită nu s'a întêmplat nicĭ un „schimb de vorbe“, ci pur și simplu, fără ca eu sě-i fi dis măcar o singură vorbă fiă insultătóre, fiă prietinéscă, părintele Voina s'a pus în ușa salei și din gura mare a început sě strige „afară cu ei“, „la Tingl-Tangl cu ei“ etc. Societatea dela masa mea, in majoritate dame, au început sě simță, că aceste vorbe ar fi la adresa mesei nóstre. Vědênd, că părintele protopop nu mai încetézá cu sbierăturile insultatore, în sfêrșit m'am sculat și mergênd la d-lui l'am întrebat, cui sunt adresate cuvintele insultătóre. Atuncĭ părintele mi-a sbierat în fața „Vouě, afară cu voi, de mult îțĭ port eu Sâmbetele“ etc. Decurgerea mai departe a scandalului, care de altfel e descris tot fals în declarația părintelui Voina, deo-camdată nu mě impórtă. Constat, că părintele protopop Voina m'a insultat împreună cu Societatea din care făceam parte, fără sě-l fi supěrat cu un singur cuvênt și la acéstă constatare martor mi-e tot publicul present în acea séră. Părintele protopop Voina e decĭ capabil sě insulte pe ómenii inofensivĭ. Tot părintele protopop titular Vasile Voina însě în declarația sa proprie din numěrul citat al diarului „Gazeta Transilvaniei“ dice textual: „posiția mea de preot eschide posibilitatea de a-i da dênsului altă satisfacție, decât aceea, ce șĭ-o póte lua pe calea legilor esistente“. Este prin urmare constatat, că părintele protopop este capabil de-a provoca scandal și a ofensa persóne inofensive, dér a da satisfacție nu este capabil. Individul, care nu dă satisfacție, nu póte nicĭ vătăma. Este prin urmare indiferent, décă părintele Voina a dat orĭ a primit pălmĭ (adevěrul este, că a primit), căcĭ și hoțul din drum te póte bate strașnic, fugind apoi în desișul pădurilor, după cum părintele protopop se ascunde în dosul reverendilor.

Brașov, 4 Decemvre 1895,

George B. Pop.

*) Pentru cuprinsul și forma celor publicate sub rubrica acésta Redacțiunea nu ia rěspunderea

Scirĭ telegrafice.

Budapesta, 4 Decemvre. In comuna Fertő-Szt.-Miklos lângă Oedenburg s'au întêmplat turburărĭ. Poporul iritat a bombardat cu petri scóla jidovéscă și a spart ferestrile caselor unde locuesc Jidovĭ. Intr'o locuință s'a și pușcat.

DIVERSE.

Cea mai mare flóre din lume. Pe insula Sumatra cresce o flóre, numită: *Amosfotacus Fitatum.* Acéstă plantă pe timpul înflorirei n'are decât o singură frundă, care e lungă de 15 metri și cotorul ei abia îl pot cuprinde doi ómenĭ. Potirul flórei așa e de mare, încât póte acoperi trei ómenĭ.

Jertfa credinței deșerte. Causa morții Luisei de Savoia, mama împăratului Germaniei Francisc I, a fost un comet, pe care ea l'a vědut într'o nópte din luna lui Septemvre 1531 în odaia sa de durmit. Vědênd în odaia sa o lumină deosibită, dete ordin sě se ridice perdelele și atuncĭ apărù un comet strălucitor. Acesta e semn rěu, îșĭ gândi ea, și poruncì sě se lase jos perdelele și sě se facă pregătirĭ pentru despărțirea ei de pe pămênt. Medicul de casă o asigură, că sănětatea nu-i este atacată și că se află deplin sănětósă, ceea ce și ea recunoscù, dér ținea una, că acel semn este semnul mórtei ei apropiate. Luisa de Savoia a și cădut jertfă credinței sale deșerte, căcĭ a treia di închise ochii pentru tot-déuna.

Viéța omului. In lumea întrégă mor în fiă-care an 33 milióne de ómenĭ, séu 91,554 într'o di, 3730 într'o óră și 62 în fiă-care minută. Fie-care puls însémnă mórtea unei ființe omenescĭ. Cei mai mulțĭ mor în etate de 38 de anĭ. A patra parte din populațiune mor înainte de-a ajunge 7 anĭ, ér jumětate mor înainte de-a ajunge al 17 an al etății. Din 10,000 de ómenĭ numai *unul* ajunge etatea de 100 de anĭ; din 500 de ómenĭ numai *unul* ajunge etatea de 90 de anĭ și din 100 de ómenĭ, numai *unul* ajunge etatea de 70 de anĭ. Cei însurațĭ trăesc mai mult, decât cei neînsurațĭ. Din 1000 persóne, carĭ au ajuns etatea de 70 de anĭ, au fost: 43 preoțĭ, 40 țěranĭ, 33 dilerĭ, 32 militarĭ, 29 advocațĭ și inginerĭ 27 profesorĭ și 24 medicĭ.

Ce sě mănânce o cântăréță? O cântăréță de profesiune scrie, că tortele, nucile, migdalele, stafidele și tóte bucatele gătite cu scorțișóre sunt venin pentru o cântăréță. Ea dă sfatul, ca cel puțin douě óre înainte de-a cânta, cântăréța, sě mănânce mâncărĭ ușóre. Când are sě cânte la 8 óre, ea totdéuna mănâncă la 4 óre. Ce privesce běuturile ea dice: beuturile peste tot sunt stricăciόse, laptele singur e recomandabil și încă mai bun este amestecat cu sodă. Vinul, fiă de orĭ-ce calitate, este stricăcios. Póme próspete și cópte bine, cu deosebire bóne de strugurĭ sunt cele mai recomandabile pentru o cântăréță.

Călindarul Plugarului pe a. 1896.

In editura tipografiei „A. Mureşianu“ din Braşov a eşit de sub tipar *„Călindarul plugarului pe anul visect 1896“*, redactat de d-l Iôn *Georgescu.* Décă în cei trei anĭ dela început acest călindar a ajuns sĕ fiă cunoscut ca unul dintre cele mai alese, mai bogate şi mai eftine călindare românescĭ dela noi, cu atât mai bine primit are sĕ fiă acum, când întră în anul al patru-lea, fiind întocmit şi mai cu îngrijire ca până acum. Cuprinde mulţime de poveţe şi scrierĭ din cele mai alese şi mai necesare pentru trebuinţele economului român, aducênd şi frumóse glume şi scrierĭ de petrecere. Têrgurile, competinţele de timbre şi taxe se cuprind în acest călindar corese şi îndreptate, mai pe larg şi mai acurat ca orĭ unde.

Pe pagina primă se află portretul bine reuşit al marelui învĕţat român Timoteiu Cipariu. Urméză apoi regentul anului 1896, începutul anutimpurilor, sĕrbătorile şi alte ḑile schimbătóre, calculul sĕrbătorilor mai marĭ, posturile, deslegarea postului şi alte multe. Apoi cronologia anului 1896, însemnarea ḑilelor de peste an, la carĭ sunt adause evangeliile, ce sunt a-se ceti în fiă-care Dumineca, cum şi însemnarea órelor şi a minutelor, când rĕsare şi apune sórele, ér pe de margini poveţe despre ceea ce are sĕ facă plugarul în fiă-care lună, fiind adausă la urmă şi câte-o fóiă albă pentru însemnărĭ etc.

Urméză biografia lui Timoteiu Cipariu, Genealogia domnitorilor din Europa, Mĕsurile de lungimĭ şi greutate, Banii noi şi vechĭ, Competinţe de timbre şi taxe cu un lung estras alfabetic din fóia oficială, în care se arată, ce timbru este a-se pune pe fiă-care hârtiă; Taxele postale şi telegrafice; Cât timp pórtă animalele de casă; Timpul încolţirei şi crescerei sĕmĕnăturilor; Greutatea de mijloc a bucatelor; Têrgurile din Ardél, Banat, Ţéra unguréscă şi Bucovina.

Urméză partea literară cu o întroducere de Ioan Georgescu. Aci aflăm frumósa scriere „Pietrile Dómnei“, de „Carmen Sylva“ (Regina României); Plugşorul, colindă din colecţiunea Alexandri; La Solferino devale, schiţă dintr'o escursiune de I. C. Panţu; Tot la cârciumă, poesiă de T. D. Speranţia.

In partea economică şi higienică: Socotéla în economiă; Buruenile veninóse; Lucrul câmpului; Gunoitul pomilor; Plante vindecătóre de bóle; Alte leacurĭ de casă; Laptele; Bólele cailor; Gâlcile porcilor. In partea din urmă vin mulţime de poveţe, felurite scrierĭ instructive şi de petrecere, mai multe glume bine alese, şi apoi vre-o 40 pagine de anunţurĭ.

Şi numai din cuprinsul arătat aci pe scurt se vede, că „Călindarul Plugarului“ pe anul 1896 e întru tóte întocmit pentru trebuinţele poporului nostru. Forma frumósă, hârtia bună, tiparul curat şi mai îndesat ca în anii trecuţĭ. De vênḑare se află la Tipografia „A. Mureşianu“, şi la „Librăria N. I. Ciurcu“ în Braşov. Preţul numai 25 cr. şi alţĭ 5 cr. pentru trimitul cu posta. După 10 esemplare comandate de-odată: *unul gratis;* pentru vênḑĕtorĭ se dă rabatul cuvenit.

Cursul la bursa din Viena.

Din 3 Decemvre 1895.

Renta ung. de aur 4%	121.5
Renta de coróne ung. 4% . . .	98.20
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½% .	123.60
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	100.80
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	119.50
Bonurĭ rurale ungare 4% . . .	96.30
Bonurĭ rurale croate-slavone. . .	98.—
Imprum. ung. cu premii	155.—
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Segedin.	140.50
Renta de hârtie austr.	100 15
Renta de argint austr.	100.10
Renta de aur austr.	120.95
Losurĭ din 860	148.—
Acţii de ale Băncei austro-ungară.	1013.—
Acţii de-ale Băncei ung. de credit.	441.—
Acţii de-ale Băncei austr. de credit.	375.50
Napoleondorĭ.	9.60
Mărcĭ imperiale germane . . .	59.10
London vista	121.05
Paris vista	48.—
Rente de coróne austr. 4%. . .	99.75
Note italiene.	45.—

Cursul pietei Braşov.

Din 4 Decemvre 1895.

Bancnote rom.	Cump.	9.50	Vênd.	9.52
Argint român.	Cump.	9.46	Vênd.	9.50
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.58	Vênd.	9.61
Galbenĭ	Cump.	5.65	Vênd.	5.70
Ruble rusescĭ	Cump.	128.½	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	10.78	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	58.70	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		100.75	Vênd.	101.—

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**
Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Avis.

Am onórea a face cunoscut onorabilului public, că **primesc sĕ execut orĭ şi ce lucrare de**

zugrăvit, aurit şi lacuerit

atât la biséricĭ, cum şi salóne, odăi etc. Sunt provĕḑut cu cele mai nouĕ şi moderne schiţe pentru **păreţĭ şi plafondurĭ**, carĭ stau la disposiţia on. public spre vedere.

Mĕ recomand şi pentru lucrărĭ de firme şi table de prăvălii.

Cu stimă

Gustav Treiber,
zugrav.
6—7 (Braşov, uliţa négră Nr. 16.)

Nrul **16048** –1895.

Concurs!

Este de a-se ocupa postul de cancelist devenit vacant la autoritatea orăşenéscă de insinuare. Leafa anuală 500 fl. şi 100 fl. banĭ de locuinţă.

Reflectanţii au de a-şĭ documenta purtarea lor morală, studiile percurse, şi cunóscerea acelor 3 limbĭ ale patriei, în special însĕ cunóscerea limbei germane şi maghiare în vorbă şi scris.

Petiţiunile au de-a se aşterne **până în 13 Decemvre a. c.** acestui magistrat.

Braşov, 28 Noemvre 1895.

854,2—2 **Magistratul orăşĕnesc.**

Sosirea şi plecarea trenurilor în Braşov.

Sosirea trenurilor în Braşov:

1. Dela Pesta la Braşov:

Tr. accelerat: — óre — m. diminéţa.
Trenul de persóne: 8 óre diminéţa.
Trenul accel.: 2 óre 9 min. după am.
Trenul mixt: 10 óre 25 minute séra.

2. Dela Bucurescĭ la Braşov:

Trenul accel: 2 óre 18 min. după am.
Trenul mixt: 5 óre 20 m. după améḑĭ.
Trenul de persóne: 9 óre 8 minute séra.
Trenul accel.: — óre — minute séra.

3. Dela Zĕrnescĭ la Braşov: (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 7 óre 36 min. diminéţa.
Trenul mixt: 1 óră 29 min. după am.
Trenul mixt: 0 óre — min. séra.

4. Dela Ch.-Oşorheiu la Braşov.

Trenul de pers.: 8 óre 15 min. dimin.
Trenul de persóne: 1 óră 46 m. d. am.
Trenul mixt: 7 óre 12 min. séra.

5. Dela Sinaia la Braşov*)

Trenul de persóne 7 óre 40 m. dim.

Plecarea trenurilor din Braş.

1. Dela Braşov la Pesta

Trenul mixt: 5 óre 8 min. diminéţa.
Trenul accel.: 2 óre 45 min. după am.
Trenul de persóne: 7 óre 43 min. séra.
Tr. accelerat: — óre — min. séra.

2. Dela Braşov la Bucurescĭ:

Trenul de pers.: 3 óre 55 min. dimin.
Tr. accelerat: — óre — m. dimin.
Trenul mixt: 11 óre înainte de améḑĭ.
Trenul accel.: 2 óre 19 min. după am.

3. Dela Braşov la Zĕrnescĭ. (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 8 óre 35 min. diminéţa.
„ „ 4 „ 55 m. după am.
Trenul mixt: 0 óre — min. séra.

4. Dela Braşov la Ch.-Oşorheiu.

Trenul de persóne: 3 óre 1 după am.
Trenul mixt: 8 óre 50 minute dimin.
Trenul de pers.: 5 óre 20 min. dimin.

5. Dela Braşov la Sinaia*)

Trenul de persóne 6 óre 40 min. séra.

*) Acest tren circuléză numai Joia Dumineca şi la sĕrbătorĭ.

Tipografia A. Mureşianu, Braşov.